

1850-06-26

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Magleby, Møn

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Amalie Elisabeth Freund
Anne Irgens
Marie Magdalene Konstantin-Hansen
Susette Maribo
Cathrine Elisabeth Skovgaard
Elise Stampe
Holger Stampe-Charisius

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard fortæller at hun tilbringer meget tid sammen med Cathrine Elisabeth Skovgaard, og at hun også synes at være vellidt af den øvrige familie. Hun skriver om Holger Stampe. Hun har lovet fru Freund at hun kan leje sig ind hos P.C. Skovgaard, da hun skal forlade sin Leilighed.

TRANSSKRIFTION

Mappe 3 nr. 23

Til

Landskabsmaler Skovgaard

Hos Gaardmand Hans Peter Pedersen

Maglebysogn

pr

Stege

bedes besørget med

Provst Ingerløvs Postbud

Betalt

Kjøbenhavn den 26de Juni 1850

|Paa mit forrige Brev var

Datoen galt angiven, jeg

troer en Dag for tidlig.]

Saa Tiden nærmer sig! Hvor det er deiligt at tænke paa, min egen velsignede Ven! Og jeg skal see Dig fornöiet og med rigt Udbytte. Jeg er saa glad, men tillige saa urolig, det bliver jeg altid naar Tiden nærmer sig; saadan havde jeg det da vi nærmede os Danmark igjen, og da vi endelig havde naaet det og nærmede os Nysö, det var som om den sidste Tid var den længste. Hvor jeg dog ogsaa holder af Dig, men det behøver jeg nok ikke at fortælle Dig, det har Du vel kunnet slutte af de mange Breve Du har faaet og af alting. Har jeg ikke skrevet alt for lidt? syntes Bondens ikke det var forfærdeligt med det Skriveri; jeg bliver ganske flou naar jeg tænker derpaa.

I dag reiste din Moder, der kom en Vogn ind, men den kom lidt för end hun havde ventet, saa der var dog meget, der blev ubesørget, for Juleaften kommer jo altid bag paa Kjærlingen. Igaarftes var jeg sammen med hende hos din Onkels; jeg gik derhen om Eftermiddagen for at bede dem om at levere Puderne, da Constantin Hansens Søster gjerne vilde see dem. Da jeg vilde gaae bad de mig meget om at blive, men jeg havde sagt til Magdalene at jeg vilde komme ud med Puderne, saa jeg maatte jo gaae.

●2●

Saa bad de mig om at komme derhen enanden Aften medens Din Moder

var i Byen, og da jeg dertil svarede, at jeg kunde maaske komme igjen, sagde de med saa megen Venlighed, "Aah! det var deiligt;" saa jeg blev ganske forvirret derover. Det var da egentlig kun Ane, der sagde det alt sammen, for det foregik ude i Forstuen; men jeg kunde saa godt lide hende, derfor har jeg syntes det var dem Alle, der gjerne vilde see mig. Og rart var det at jeg kom derhen saa var jeg en Gang mere sammen med din Moder.

Jeg har ieftermiddag kjørt en lille Tour med Fader, det er første Gang, jeg syntes det gjorde ham saa godt, at han fortröd ikke før at være taget ud; gid det maatte blive ved at være bedre for nu har denne slemme Tour rigtignok varet meget længe.

Thorsdag Morgen.

Paa samme Tid som jeg havde skrevet det Stygge om Holger, saa havde han faaet Elise til allerede fra Köge af at skrive mig til og takke for den Tid hun været hos mig; tillige fortalte hun at hun holdt saa meget af at tænke paa mig, og hun glæde sig til det Besög, jeg havde lovet ham engang at gjøre ham sammen med Dig. Det röer Alt sammen ikke mit Hjerte det Mindste; jeg synes det samme som altid, at der er Noget meget godt hos ham men ogsaa meget svagt; Elise derimod seer jo kun Storhed hos ham, hun spurgte mig inden det endnu var afgjort at han ikke tog afsted, om det ikke var magelöst af Holger saa trofast og udholdende han var; han var kun

●3●

taget lidt Hjem, fordi det var nødvendigt for ham at ordne sine Sager lidt paa Jungshoved, men saa snart det var sket saa vilde han med igjen. Jeg har gjort fru Freund et Tilbud, som rigtignok var meget dristigt af mig, men jeg haaber Du tilgiver mig. Hun fortalte at hun havde sagt sin Leilighed op, saa at hun var rent fortvivlet, for hun kom saamen nok til at ligge paa Gaden. Det kunde hun godt begribe blev Enden paa det; jeg sögte at berolige hende, og lovede at paa Gaden skulde de ikke komme til att ligge for de kunde jo flytte hen til Dig, naar Du beholt Malerstuen i Ro, saa kunde de nok hjælpe sig for nogen Tid med det øvrige; ja, jeg mente ogsaa at Victor kunde faae sit eget Værelse, nemlig det lille Quistværelse. Hun blev overmaade glad derover, og sagde at hun vilde [?hilse] paa Dig paa Tolboden, for at ingen anden skulde komme hende i forkjöbet og have förste Rettighed til Værelserne.

Du maa da ikke glemme at hilse Din Söster fra mig naar Du seer hende, og Manden med naturligviis.

Jeg viste Sysette Ræven og fortalte hende den Bemærkning Du havde gjort derved; saa hun blev meget fornærmet paa mine Vegne; "en Ræv og

saa det bedste Menneske i Verden", saa jeg maatte undskylde Dig og forestille hende at Sammenligningen var nok opstået fordi Du ikke havde seet Nogen rigtigt ind i Øinene siden Du saae ind i mine; det syntes at tilfredsstille hende.

Denne Gang skal jeg hilse Dig fra Møller.

Din g

24/1

P. 1

8

Landkrets under Östergöt
J. G. Rindman och Hans Peter Petersen

här tillförsigt med
från Engelstads bokhandl

Mag. Rindman
vi

här till

Stige

SKOGAARD-MUSEET
Kopie 3 Nr. 28

Your ant. passage I am not
 certain will miss me, my
 horse is dry for killing.

Eji banfun Jan 26th Jan. 1870

Din Tiden kommer jeg! For det er det jeg
 vil tænke paa, min egen udfordring! Men
 jeg skal paa det forsvaret og med rigt
 beviser. Jeg er paa guld, men vil jeg paa
 det, det bliver jeg altid min Tiden
 kommer jeg; for den fandt jeg det i sin
 mæde og vandrings i den, og det er det
 fandt andet det og normalt er det,
 det er det som den lille T.D. nu den
 er. For jeg har været fuldt af det, men
 det bliver jeg nok ikke at fortælle det, det
 for det er det som det er den
 er det? for fandt og af alting. For jeg er
 som det er det? for det er det
 det er det for det er det med det
 min grunde paa min jeg tanker som en.

Jeg rejste til min Moder, der boede en Væge
 ind over den ^{by} for og som havde været
 sin der over 1 og Måned, der blev indføjet, for
 Lægen kommer jo altid lang ynd Spørgsmaal.
 Svarer jeg som en med færdig for i.
 Dato; jeg gik herom om eftermiddagen for
 at bade dem om at kunne færdig, for
 sin Hænder færdig yndes med sin. Da
 jeg m. l. l. yndes med sin. Måned om at blive, men
 jeg færdig i yndes med sin. Måned om at blive, men
 om det med sin. Måned om at blive, men

